

“Déu sol buscar instruments dèbils”

Ens hi trobem bé, Senyor, dins la teva mà ferida. Estreny-nos ben fort!, masega'ns!, fes que perdem tota la misèria terrenal!, que ens purifiquem, que ens encenguem, que ens sentim amarats en la teva Sang! —I en acabat, llança'ns lluny!, lluny, amb afanys de collita, a una sembra cada dia més fecunda, per Amor a Tu. (Forja, 5)

30 de novembre

Sense gaires dificultats podríem trobar dins la nostra família, entre els nostres amics i companys, per no referir-me a l'immens panorama del món, tantes altres persones més dignes que nosaltres de rebre la crida de Crist. Més senzills, més savis, més influents, més importants, més agraïts, més generosos.

M'avergonyeixo de pensar-hi. Però també m'adono que la nostra lògica humana no serveix per explicar les realitats de la gràcia. Déu sol cercar instruments febles, per tal que es vegi amb una clara evidència que l'obra és seva. (...) Sense que hi hagi intervingut cap mèrit per la nostra banda, us deia: perquè a la base de la vocació hi ha el coneixement de la nostra misèria, la consciència que les llums que il·luminen l'ànima —la fe—, l'amor amb que estimem —la caritat— i el desig pel qual ens sostenim —l'esperança—, són dons gratuïts de Déu. Per això, no créixer

en humilitat significa perdre de vista l'objectiu de l'elecció divina: *ut essemus sancti*, la santedat personal.

Ara, des d'aquesta humilitat, podem entendre tota la meravella de la crida divina. La mà de Crist ens ha tret d'un camp de blat: el sembrador estreny, dins la mà nafrada el grapat de gra. La sang de Crist mulla la llavor, l'amara. En acabat, el Senyor llança en l'aire aquest blat per tal que morint esdevingui vida i, enfonsant-se en la terra, sigui capaç de multiplicar-se en espigues d'or.
(És Crist que passa, 3)

---

pdf | document generat
automàticament des de <https://opusdei.org/ca/dailytext/deu-sol-buscar-instruments-debils/> (06/04/2026)